

‘No em retiraré mentre un nen m’abraci en acabar l’actuació ´

Jordi Tonietti

Tonietti celebra el quart de segle de cançons amb un recopilatori.
diari de girona

Animador infantil i músic. Després de 25 anys anant amunt i avall, cantant cançons i explicant contes per als més menuts, Jordi Tonietti ha volgut celebrar aquest quart de segle de cançons infantils amb la publicació del disc recopilatori "Canta i balla".

MARTA PALLARÈS GIRONA Qui no sigui pare o mare segurament no coneixerà el poder d'atracció que té Jordi Tonietti sobre els més petits. Però els qui l'han vist en acció el defineixen com un autèntic ídol de masses. Complert un quart de segle dedicant-se a l'animació infantil, recull a *Canta i balla* l'essència de la seva professió.

Són 25 anys de cançons, però molts més sobre l'escenari...

Doncs sí, ara he complert els vint-i-cinc anys d'animació infantil, de la primera actuació que vaig fer per a nens. Va ser a Gràcia, en una festa de l'agrupament escolta on jo feia de monitor. Però, certament, la primera vegada que vaig pujar en un escenari tenia només cinc anys!

I com va ser cantar amb el seu germà i germanes?

En aquella època era difícil, no hi havia gaires grups ni gent que fes res semblant. Nosaltres érem petits i ens feia molta gràcia, i a més cantàvem en català, la qual cosa era molt estranya. Així que les actuacions que havíem fet en ràdios o teatres tenien molt de mèrit.

Aquesta passió venia de família?

El més curiós és que no, que a casa no hi havia tradició musical. Però jo ho vaig tenir molt clar des de la primera vegada que vaig pujar en un escenari, i el meu germà gran havia doblat cantant pel·lícules de Walt Disney. Però curiosament no era influència dels pares.

Però no sempre s'ha dedicat a la música per a infants.

No, de fet encara ara faig coses de música tradicional i popular, però la meva activitat principal i modus vivendi és la música infantil.

Quin públic creu que és més exigent: l'adult o els infants?

Exigents ho són tots, però el més sincer és el públic infantil. És el que realment et diu alguna cosa, tant si els agrada com si no, mentre que els grans s'ho guarden. Però els nens, si els agrades, són molt fidels.

Ha guanyat molts premis. Els dóna importància?

El millor premi és poder anar a cantar cada setmana, i quan els nens et diuen que els ha agradat. Això, i els vint-i-cinc anys que fa que m'hi dedico plenament. Per això fa molt de temps que ja no em presento a cap concurs, perquè la resposta que em dóna la gent és el millor premi per a la feina que faig.

A la redacció hi ha pares amb nens i nenes petits, i diuen que és vostè un autèntic ídol de masses. Doncs dóna'ls les gràcies de part meva! (riu). No, seriosament, no sóc cap ídol de ningú, però en vint-i-cinc anys es pot fer molta feina, i a poc a poc vas acumulant experiència i coses bones, i ara recullo el fruit de molt treball. I sí que és veritat que he fet concerts on s'acumula molta gent. Potser fer programes de televisió infantils també hi ajuda...

També han estat molts anys, i això sempre ajuda. I les meves cançons es canten a moltes escoles, i això fa que la gent et vagi seguint.

Què és el que costa més a l'hora d'adreçar-se als més petits?

La part més difícil és la de saber comunicar. L'important és que vegin que ets allà per ells, que estàs motivat, que ho fas amb ganes i que estàs gaudint. Si tens un mal dia o si no estàs al 100 per 100, els nens ho noten. Cal transmetre seguretat i il·lusió perquè s'ho passin bé.

Els nens ara són com fa 25 anys?

En algunes coses sí, en d'altres, no. Ara es fan grans abans, al principi cantava per a nens i nenes de tretze o catorze anys, que ara de cap manera ballarien La masovera. Però també és cert que vénen infants més petits, que cada cop responen millor.

Pensa retirar-se mai?

Això ho dirà el temps, no és cosa meva. Reconec que tinc una feina que és una de les millors que hi ha, i la faré fins que pugui, mentre vinguin nanos i et vulguin abraçar i fer-te un petó en acabar l'actuació.

I per què ha volgut condensar ara aquests 25 anys en un disc?

Reflecteix les actuacions d'ara, amb tota la banda. És un recull de les cançons que cantem més, i ha sortit en format de disc i DVD on hi ha quatre videoclips amb karaoke, perquè els nanos puguin cantar, i un reportatge amb actuacions fetes aquí i a Guatemala.

Ha actuat en molts països del món. Creu que la música és el llenguatge més universal que hi ha?

I tant, i més treballant amb nens. Però en el cas de Guatemala vaig enregistrar un disc en guatemalenc dedicat als infants d'allà. Sé que s'han fet seves les cançons i que les canten a escola, senten que allò va estar fet especialment per a ells i crec que els va agradar.